

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 08/20

Arbitraal vonnis in de zaak van:

1. Drs. A.,
wonende te Z.,
2. Dr. B.,
wonende te Y.,
eiseressen,
gemachtigde: mr. R.J. van Agteren;

tegen:

de Stichting C.,
gevestigd te X.,
verweester,
gemachtigde: mr. J.G. Sijmons.

Partijen zullen hierna worden aangeduid als de artsen en de stichting.

1. Het verloop van de procedure

- 1.1 De artsen hebben bij brief van hun gemachtigde van 13 augustus 2008 deze procedure aanhangig gemaakt onder indiening van de memorie van eis. Zij vorderen na wijziging van de eis bij akte van 5 februari 2009 dat het Scheidsgerecht: primair voor recht zal verklaren dat het rapport van de externe onderzoekscommissie ondeugdelijk is, althans niet ten grondslag kan worden gelegd aan de opzegging van de toelatingsovereenkomst, en te bepalen dat deze opzegging rechtskracht ontbeert, dat de stichting de artsen openlijk dient te rehabiliteren, en dat de stichting zal worden veroordeeld de schade (op te maken bij staat) van de artsen te vergoeden, en subsidiar te bepalen dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst zonder aan de artsen een vergoeding van schade te betalen onrechtmatig is, en dat de stichting deze schade, op te maken bij staat, aan hen zal vergoeden, met zowel primair als subsidiair veroordeling van de stichting in de kosten van de procedure. Bij de memorie van eis is een groot aantal producties overgelegd.
- 1.2 De stichting heeft bij memorie van antwoord verweer, met producties, gevoerd en verzocht de vorderingen van de artsen af te wijzen met veroordeling van de artsen in de kosten van de procedure.
- 1.3 De artsen hebben bij e-mail van 5 februari 2009 hun eis gewijzigd en de producties 38-48 overgelegd. Zij hebben bij e-mail van hun gemachtigde op 9 februari 2009 nadere producties ingediend, die door het Scheidsgerecht als te laat ingezonden zijn geweigerd.

- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 11 februari 2009. De artsen zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. De stichting was vertegenwoordigd door drs. D., voorzitter van de raad van bestuur, en mr. E. Voorts waren aanwezig de leden van de externe commissie: prof. mr. F., prof. dr. G. en drs. H.
Partijen hebben de wederzijdse standpunten doen toelichten door hun gemachtigden aan de hand van pleitnota's.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 De artsen zijn beiden als medisch specialist op het gebied van de radiologie toegelaten tot een van de twee ziekenhuizen van de stichting, met ingang van 1 januari 1982 respectievelijk 1 januari 1989. Tussen partijen zijn schriftelijke toelatingsovereenkomsten gesloten. De artsen waren werkzaam in het kader van een maatschap met drie andere radiologen. Deze hebben de maatschap opgezegd in oktober 2007. In het ziekenhuis is nog een zesde radioloog werkzaam. Samen vormen zij de vakgroep radiologie op de locatie Z.
- 2.2 De stichting exploiteert twee ziekenhuizen die in 2006 zijn gefuseerd. Het voornemen om de beide maatschappen radiologen samen te voegen is niet gerealiseerd. Volgens de stichting houdt dit verband met de (samenwerkings)problemen van de radiologen op de locatie Z.
- 2.3 Deze problemen bestaan al vanaf begin 2007. In mei 2007 is de raad van bestuur (hierna: rvb) hiervan op de hoogte gesteld. De rvb heeft aangedrongen op een onderzoek op korte termijn naar de kwaliteit van de radiologische zorg. Bij brief van 21 juni 2007 heeft de rvb een voorstel gedaan voor een brandweervisitatie. Voorts werd aangedrongen op het starten van mediation binnen de vakgroep.
- 2.4 De visitatie heeft plaatsgevonden in augustus en september 2007. Bij brief van 26 september 2007 is het rapport aan de rvb aangeboden. De onderzoekers achtten geen noodzaak aanwezig tot onmiddellijk ingrijpen, maar zij sloten niet uit dat bij nader onderzoek problemen met betrekking tot de kwaliteit van het medisch handelen aan het licht zouden komen. De kwaliteit van de radiologen voldeed volgens het rapport maar net aan de norm en de verhoudingen binnen de maatschap worden daarin gekwalificeerd als "volledig verziekt". Dit maakte ingrijpen nodig met betrekking tot de communicatie tussen de leden van de vakgroep onderling en in hun verhouding met andere medisch specialisten.
- 2.5 De artsen hebben bezwaar gemaakt tegen de bevindingen van de visitatiecommissie. De overige leden van de vakgroep onderschreven de conclusies van het rapport. Zij zagen daarin aanleiding de maatschap op te zeggen. De afgesproken mediation was reeds kort na de aanvang ervan beëindigd.
- 2.6 De rvb achtte verder onderzoek noodzakelijk door een externe commissie. Bij brief van 12 november 2007 heeft de rvb daartoe een voorstel gedaan. Als voorzitter werd prof. mr. F. genoemd, en als leden drs. H. en prof. dr. G. Alle leden van de vakgroep en het stafbestuur hebben aan de rvb laten weten dat zij kunnen instemmen met de samenstelling van de commissie en met de aan deze te verlenen onderzoeksopdracht.

De opdracht hield in dat gevraagd werd te onderzoeken of het functioneren van de vakgroep als geheel en van de leden afzonderlijk medisch inhoudelijk en ook overigens voldeed aan de daaraan te stellen eisen, of daarin verbetering mogelijk was en welke maatregelen daartoe nodig zouden zijn. De artsen hebben uitdrukkelijk verzocht om een aselechte steekproef van de te onderzoeken dossiers. De commissie heeft haar werkwijze op dit punt aangepast aan de wensen van de artsen.

- 2.7 De commissie heeft op 17 april 2008 haar conceptrapport zonder conclusies en aanbevelingen aan de rvb en aan de radiologen gezonden met het verzoek binnen één week daarop commentaar te geven. De artsen hebben dat gedaan in brieven van hun advocaten. De commissie heeft op 27 april 2008 het rapport met aanbevelingen en conclusies vastgesteld. De commissie schrijft dat het door haar verrichte onderzoek tot de conclusie leidt dat ernstige kwaliteitsproblemen bestaan en dat op korte termijn dringend maatregelen ter verbetering van de kwaliteit genomen dienen te worden. De artsen functioneren volgens de commissie onder het vereiste niveau. Hun medisch inhoudelijk niveau is te laag. Verder is de commissie van oordeel dat een noodzakelijke verbetering van de samenwerking tussen de leden van de vakgroep in de huidige samenstelling niet meer mogelijk is. Met de artsen bestaan op dit punt ernstige problemen. De commissie doet onder meer de aanbeveling de toelating van de artsen tot het ziekenhuis te beëindigen, omdat bij hun aanblijven de dringend noodzakelijke verbetering zal uitblijven. De commissie oordeelt ook het functioneren van de vakgroep van onvoldoende niveau en doet daaromtrent enkele aanbevelingen.
- 2.8 De rvb heeft bij brief van 8 mei 2008 aan de leden van de vakgroep radiologie meegedeeld dat hij het voornemen heeft de conclusies en aanbevelingen van de commissie over te nemen en daaraan uitvoering te geven, onder meer door de toelating met de artsen op te zeggen en hen met onmiddellijke ingang op non-actief te stellen. De rvb beroept zich op gewichtige redenen en noemt de rapportage van de brandweervisitatie, de conclusies van de externe commissie, waaruit blijkt dat bij de artsen niet alleen sprake is van onvoldoende medische kwaliteit die kan leiden tot risico's in de patiëntenzorg, maar ook van een zodanige bemoeilijking van de samenwerking binnen het ziekenhuis met de overige radiologen en andere specialisten (met uitzondering van de orthopeden) dat voortzetting van de werkzaamheden redelijkerwijs van de stichting niet gevegd kan worden. De rvb heeft daarbij ook betrokken dat de overige leden van de maatschap de samenwerking binnen de maatschap hebben opgezegd nadat het mediationtraject was mislukt. Ten slotte wordt in aanmerking genomen dat de wijze waarop de artsen hebben gemeend te moeten reageren op het conceptrapport van de externe commissie bevestigt wat de commissie met betrekking tot de wijze van samenwerking en bejegening van de artsen heeft geconstateerd.
- 2.9 De artsen hebben zich vervolgens ziek gemeld. Om deze reden is aan de non-actiefstelling geen uitvoering gegeven. Op 26 mei 2008 heeft de rvb de artsen, bijgestaan door hun advocaat, gehoord over zijn voornemen tot beëindiging van de toelating. De artsen hebben doen aanvoeren dat het rapport van de externe commissie ondeugdelijk is en dat geen gronden tot opzegging van de toelatingsovereenkomst aanwezig zijn. Daarbij hebben zij zich beroepen op een in hun opdracht opgestelde contra-expertise van prof. dr. I. en dr. Z. Dit rapport is opgesteld aan de hand van een beoordeling van dezelfde dossiers waarbij de onderzoekers niet bekend waren met de naam van de betrokken radioloog die alleen met een nummer was aangeduid. In dit

rapport komt een veel gunstiger resultaat naar voren voor de artsen, ook in vergelijking met dat van hun collega's.

- 2.10 De commissie heeft haar commentaar op de bezwaren van de artsen en op de contra-expertise schriftelijk neergelegd in een rapport van 27 juni 2008. De commissie is van oordeel dat haar steekproefsgewijs verrichte onderzoek voldoende representatief mag worden geacht en dat het grote aantal aangetroffen onvolkomenheden in de beoordelingen van de artsen niet door het toeval kan worden verklaard. Zij heeft haar onderzoek gebaseerd op in Nederland algemeen aanvaarde normen ten aanzien van de inhoud van een radiologisch verslag. Vervolgens heeft zij haar reactie gegeven op de door of namens de artsen aangevoerde bezwaren ten aanzien van individuele beoordelingen. Wat de contra-expertise betreft merkt de commissie, in een afzonderlijke reactie, onder meer het volgende op. Door de gevolgde methode van steekproeftrekking was het onmogelijk de naam van de beoordelend radioloog te blinderen, zodat het randomiseren achterwege is gebleven. Voor een onderzoek als het onderhavige acht de commissie dit ook niet nodig. Ook overigens ziet de commissie in de bezwaren van de contra-expertise geen grond haar oordeel te herzien. Het onderzoek van I en Z is volgens de commissie ten dele onjuist en hun oordeel getuigt van een te beperkte visie op het medisch handelen van de radiologen.
- 2.11 Het stafbestuur heeft, na kennisgenomen te hebben van het verweer van de artsen en na een hoorzitting te hebben gehouden, bij brief van 14 juli 2008 aan de rvb meegedeeld te kunnen instemmen met de opzegging van de toelating van de artsen.
- 2.12 Bij gelijkkluidende brieven aan de artsen van 16 juli 2008 heeft de rvb de met hen gesloten toelatingsovereenkomsten opgezegd tegen 1 februari 2009. De rvb acht de door de artsen aangevoerde bezwaren tegen de totstandkoming en de inhoud van het rapport van de externe commissie voldoende weerlegd. De conclusies van dit rapport blijven volgens de rvb overeind staan. De rvb verwijt de artsen dat zij de rapportage van de commissie en hun bezwaren daartegen aan de voltallige medische staf bekend hebben gemaakt en dat zij de leden van de commissie op "uitermate belastende" wijze hebben bejegend en in diskrediet gebracht. De artsen zijn voorts opgeroepen te worden gehoord over het hernieuwde voornemen tot non-actiefstelling. Dit horen is gebeurd op 4 augustus 2008. Nadat partijen tevergeefs hadden getracht een minnelijke regeling te bereiken, is de op non-actiefstelling gevolgd bij brief van 11 november 2008.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

Artikel 27 van de toelatingsovereenkomsten bevat een geschillenregeling waarin het Scheidsgerecht bevoegd is verklaard. Partijen zijn het hierover eens.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 De opzegging van de toelatingsovereenkomsten is voor beide artsen gebaseerd op gewichtige redenen als bedoeld in artikel 24, aanhef en onder b en e van deze overeenkomst. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat een gewichtige reden als bedoeld onder b niet is komen vast te staan. Dat de artsen de medische bekwaamheid of geschiktheid missen de praktijk uit te oefenen is onvoldoende aangetoond. Wel is komen vast te staan dat de relatie tussen de artsen enerzijds en de overige radiologen

in de vakgroep zodanig is verstoord dat voortzetting van hun werkzaamheden redelijkerwijs niet van de stichting kan worden gevegd, met name ook omdat het gebrek aan samenwerking in de weg staat aan de noodzakelijke verbetering van de medische zorg die de radiologen leveren. Hoewel de beëindiging van de toelating voor de artsen, die beiden langdurig aan het ziekenhuis zijn verbonden, een ingrijpende maatregel met voor hen ernstige gevolgen is, kan deze reden in de gegeven omstandigheden de opzegging rechtvaardigen, omdat hier het belang van de patiëntenzorg in het ziekenhuis doorslaggevend behoort te zijn. Daartoe wordt het volgende overwogen.

- 4.2 De stichting heeft aan de opzegging mede ten grondslag gelegd dat de samenwerking met de artsen duurzaam is verstoord. Daarmee heeft de stichting vooral de samenwerking binnen de vakgroep radiologie op het oog gehad. Dat de samenwerking tussen de artsen en de overige radiologen ernstig is verstoord is voldoende komen vast te staan. Dit blijkt reeds uit de opzegging van de maatschap in 2007. Het blijkt voorts uit het rapport van de brandweervisitatie dat melding maakt van “een duidelijke en toenemende polarisatie-mentaliteit waardoor [de artsen] lijnrecht tegenover de anderen zijn komen te staan” en dat spreekt van een verziekte sfeer die verlamdend werkt voor welke verbetering dan ook. De visitatoren, die alle betrokken radiologen daaraan schuldig achten, menen dat niet-ingrijpen voor de patiëntenzorg nadelige gevolgen kan hebben. Het is vervolgens vastgesteld door de externe commissie die heeft geconcludeerd dat een herstel van de samenwerking onmogelijk is en dat het aanblijven van de artsen in de weg staat aan een noodzakelijk verbetering van de werkzaamheden van de vakgroep, waarbij zowel de visitatiecommissie als de externe commissie ook scherpe kritiek heeft geleverd op het functioneren van de andere leden van de vakgroep. De conclusies van de externe commissie zijn onderschreven door het stafbestuur. Ten slotte houden de stellingen van de artsen in deze procedure een aantal verwijzingen in naar reeds lang en diep verstoorde verhoudingen binnen het ziekenhuis, ook al menen de artsen dat hun daarvan geen verwijt kan worden gemaakt, en maken zij zelf melding van ernstige problemen in de samenwerking binnen de vakgroep.
- 4.3 Op grond van de overgelegde stukken en de behandeling ter zitting is het Scheidsgerecht van oordeel dat in elk geval de samenwerking van de artsen met de overige radiologen binnen het ziekenhuis van de stichting ernstig en onherstelbaar is verstoord, zodat de rvb geen andere mogelijkheid overbleef dan de opzegging van de toelatingsovereenkomst van beide artsen. Er is voldoende gebleken dat de verstoring van de samenwerking niet alleen betrekking heeft op persoonlijke relaties tussen de betrokken medisch specialisten, doch ook op de gebrekkige wijze waarop zij met elkaar samenwerken en communiceren. De artsen zijn daarin zodanig tekortgeschoten dat een goede patiëntenzorg ernstig in gevaar zou kunnen komen. De ontstane spanningen en tekortkomingen leidden er immers toe dat (i) onvoldoende aandacht bestond voor de kwaliteit van de zorg en (ii) maatregelen die nodig waren om de kwaliteit van de zorg te waarborgen in onvoldoende mate tot stand kwamen en (iii) niet of in onvoldoende mate werd gewerkt aan het op niveau brengen of houden van de vereiste kwaliteit van het specialisme radiologie in het ziekenhuis binnen de vakgroep en bij de individuele leden ervan. Ook is voldoende komen vast te staan dat de artsen in belangrijke mate onderwerp van een interne strijd zijn geworden en daaraan ook zelf hebben bijgedragen. De onderlinge verhoudingen binnen de vakgroep zijn al meer dan twee jaar ernstig verstoord en de artsen hebben geen

concrete feiten gesteld die aannemelijk maken dat (herstel van) een goede samenwerking met hen nog mogelijk is. De rvb van de stichting kon in redelijkheid besluiten dat een verbetertraject niet meer tot enig resultaat zou kunnen leiden.

- 4.4 Met betrekking tot (het gebruik van) het rapport van de externe commissie overweegt het Scheidsgerecht als volgt. De rvb heeft duidelijke signalen ontvangen dat de kwaliteit van de radiologie binnen de vakgroep ter discussie stond. Het rapport van de brandweervisitatie gaf alle aanleiding tot een nader onderzoek. De artsen betwisten niet dat de meest voor de hand liggende maatregel het aanstellen van een externe onderzoekscommissie was. De door de rvb gevolgde handelwijze was juist en adequaat. Zowel de samenstelling van de commissie als de onderzoeksopdracht is door de artsen aanvaard. Zij kunnen daarvan in deze procedure niet terugkomen. De door de commissie gevolgde werkwijze was aan de artsen bekend. Ook daarmee zijn zij akkoord gegaan en ook daarvan kunnen zij niet terugkomen. Dat de artsen zich niet kunnen verenigen met het resultaat van dit onderzoek, is daartoe ook niet een geldige reden. Het staat de artsen uiteraard vrij kritiek te leveren op de inhoud van het rapport, op de bevindingen van de commissie en op de conclusies en aanbevelingen. Daartoe zijn zij ook in de gelegenheid gesteld. Hoewel een termijn van een week voor een dergelijk (eerste) commentaar op de conceptrapportage (zonder conclusies en aanbevelingen) krap te noemen is, zijn de artsen daardoor niet benadeeld omdat zij nadien ruimschoots voldoende tijd hebben gehad voor het leveren van aanvullend commentaar en het doen uitbrengen van een contra-expertise. Uit de reacties van de commissie blijkt dat de commissie de kritiek op haar rapport serieus heeft genomen. De commissie heeft deze kritiek in haar reacties uitvoerig besproken en ondeugdelijk bevonden. De vraag rijst dan of de rvb aanleiding had moeten zien ook het werk van de commissie extern te laten toetsen. Het Scheidsgerecht beantwoordt die vraag ontkennend. Alleen indien de kritiek gerechtvaardigde twijfel zou kunnen doen rijzen met betrekking tot de deugdelijkheid van de werkwijze van de commissie, haar bekwaamheid of haar onbevooroordeelde opstelling, zou dat reden moeten zijn voor een heroverweging. Van dit alles is hier geen sprake. De artsen voeren weliswaar tal van bezwaren aan, doch in de kern komen deze erop dat de door de commissie getrokken conclusies niet juist zijn. Het Scheidsgerecht laat in het midden of de medisch inhoudelijke beoordeling in alle opzichten juist is, doch acht de conclusie van de commissie dat de problemen in de vakgroep radiologie ernstig zijn en om een oplossing vragen die meebrengt dat de toelating van de beide artsen wordt beëindigd, onontkoombaar.
- 4.5 Daarbij neemt het Scheidsgerecht het volgende in aanmerking. De met documenten ondersteunde kritiek van de artsen heeft ook betrekking op de methode van onderzoek in verband met de vraag of de uitkomsten daarvan voldoende plausibel zijn. Het Scheidsgerecht onderschrijft deze kritiek alleen in zoverre dat op basis van het onderzoek van de dossiers zoals dit heeft plaatsgevonden, slechts een beperkt oordeel over de medische kwaliteit van het werk van de artsen kan worden gegeven. Zowel de wijze van selectie van dossiers als de wijze van beoordeling ervan laat ruimte voor een tamelijk grote marge van onzekerheid over de juistheid van de uitkomsten. Er zijn, naar de leden van de commissie ook hebben erkend, nog geen transparante en deugdelijke maatstaven ontwikkeld aan de hand waarvan een geheel objectieve en achteraf toetsbare beoordeling mogelijk is. Het rapport van de commissie heeft klaarblijkelijk ook niet een zo vergaande strekking. Van de externe commissie kon, naar de stichting ook heeft doen betogen, geen rapport worden verwacht dat aan alle

daarvoor geldende wetenschappelijke maatstaven zou voldoen. Van deze commissie mocht wel een oordeel worden verwacht dat gebaseerd was op voldoende objectief en zorgvuldig uitgevoerd onderzoek, dat door feiten werd ondersteund en getoetst was aan hun deskundig inzicht. In de kern was de opdracht aan de commissie een oordeel te geven over de situatie die zij bij de vakgroep aantrof en te adviseren over te nemen maatregelen. Daarbij had de commissie, die het vertrouwen had van alle betrokkenen, de vrijheid een zekere inschatting te maken die steunde op haar ervaring en inzicht zonder dat zij deze inschatting ook tot in alle details behoefde te verantwoorden. Aan het oordeel van de commissie over de kwaliteit van het medisch handelen van de artsen kan dan ook niet méér betekenis worden toegekend dan nodig is voor een globale beoordeling van de situatie van deze vakgroep in dit ziekenhuis in verband met te nemen maatregelen. Daaraan komt niet de betekenis toe van een alomvattend en in alle opzichten verantwoorde beoordeling van de medische kwalificaties van de artsen, ook al is begrijpelijk dat deze dat wel zo voelen en is aannemelijk dat de uitkomst van het onderzoek voor hen bezwarend is bij het vinden van werk elders.

- 4.6 De rvb verlangde, gegeven de reeds aanwezig problematiek, een oordeel van ter zake deskundige en onafhankelijke buitenstaanders over de inhoudelijke, organisatorische en gedragsmatige kwaliteit van de vakgroep en haar individuele leden, over de noodzaak en de mogelijkheid van verbeteringen en over de vraag welke maatregelen in dit verband noodzakelijk zouden zijn. Aan dit verzoek heeft de commissie op adequate wijze voldaan. Bij het Scheidsgerecht bestaat geen twijfel over de onafhankelijkheid en integriteit van de leden van de commissie. Hetgeen daaromtrent van de kant van de artsen is aangevoerd, is zo speculatief en onaannemelijk dat voor bewijsvoering op dit punt geen plaats is. Ook over de zorgvuldigheid waarmee het onderzoek is uitgevoerd kan geen redelijke twijfel bestaan. Zoals hiervoor al is vermeld staat ook de deskundigheid van de leden van de externe commissie niet ter discussie. Ook als op de juistheid van een aantal onderdelen van hun rapport valt af te dingen, blijven de voornaamste conclusies overeind staan. Het Scheidsgerecht hecht in dit verband geen waarde aan de overgelegde tegenrapporten, reeds omdat daarin onvoldoende weerlegging is te vinden van hetgeen de commissie omtrent het functioneren van de artsen in het ziekenhuis heeft kunnen constateren. De artsen hebben weliswaar kritiek geleverd op de weergave van hetgeen de ondervraagde personen zouden hebben gezegd, doch het Scheidsgerecht acht deze kritiek tegenover de op dit punt zeer stellige uitlatingen van de commissie, ook nader daarover gevraagd bij de mondelinge behandeling, onvoldoende aannemelijk gemaakt. In dit verband is van belang dat volgens de artsen de neurologen zich niet kritisch zouden hebben uitgelaten, terwijl uit de overgelegde productie 35 onmiskenbaar blijkt dat dit wel het geval is geweest en vaststaat dat de medische staf zich met de conclusie die de rvb uit het rapport heeft getrokken, heeft verenigd.
- 4.7 De slotsom luidt dat de stichting zorgvuldig heeft gehandeld door het instellen van een externe onafhankelijke commissie van onderzoek en de conclusies van deze commissie in haar oordeel mocht betrekken, omdat het onderzoek voldoende zorgvuldig was uitgevoerd en de tegen de conclusie aangevoerde bezwaren zijn onderzocht en gemotiveerd zijn verworpen. Hetgeen de artsen in dit geding hebben aangevoerd kan daaraan niet afdoen, ook niet als het oordeel van de externe commissie dat de kwaliteit van het medisch handelen van de artsen beneden het vereiste niveau is, niet wordt overgenomen omdat een onderzoek als door de commissie uitgevoerd daarover onvoldoende zekerheid kan bieden. Aan de

deugdelijkheid van het rapport van de externe commissie kan dit, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, geen afbreuk doen, zodat de hieromtrent verlangde verklaring voor recht niet toewijsbaar is. Als de opzegging in stand blijft, hebben de artsen bij een dergelijke verklaring ook geen belang. De rvb is niet alleen afgegaan op het oordeel van de externe commissie doch heeft ook een eigen afweging gemaakt en heeft de verstoorde relatie binnen de vakgroep, de gebrekkige samenwerking van de radiologen en de samenwerking met andere specialismen in zijn oordeel betrokken. In feite was een onhoudbare situatie ontstaan. Dit alles leidt tot de conclusie dat het besluit van de rvb de toelatingsovereenkomst op te zeggen met inachtneming van een termijn van zes maanden op een voldoende zwaarwichtige grond berust. Nu de stichting bereid is de goodwill van de praktijk van beide artsen over te nemen en hen in dit opzicht van verdere nadelige gevolgen te vrijwaren, acht het Scheidsgerecht ook geen grond voor schadevergoeding aanwezig. De gronden voor de opzegging liggen immers geheel in de risicosfeer van de artsen en er is geen aanleiding billijkheidshalve schadevergoeding toe te kennen. Met betrekking tot de kosten wordt in redelijkheid beslist als na te melden.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende arbitrale vonnis:

- 5.1 Wijst de vorderingen van de artsen af.
- 5.2 Bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 5.206,-- voor rekening van de artsen komen, en dat voor het overige ieder van partijen de eigen kosten draagt.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 9 maart 2009 door mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, dr. C.J. Brenkman, wonende te Oegstgeest en drs. W.A. van der Meeren, wonende te Breda, met bijstand van mr. M. Middeldorp, griffier.